

El regne de les subvencions

Fa unes setmanes parlàvem en aquesta Carta Setmanal d'alguns elements de corrupció que afecten a la cúspide del Règim, la Casa Reial. Avui anem a detenir-nos en una qüestió no menor. Es necessari per fer-ne l'anàlisi separar el finançament públic de les institucions i associacions que tenen el seu origen i la seva continuïtat en el propi Estat (el PP, l'Església, les ordres religioses, les fundacions del franquisme, ONGs, associacions patronals) del finançament públic que l'Estat atorga a organitzacions i sindicats que tenen el seu origen en en la lluita històrica de la classe obrera. Les primeres només poden viure d'aquestes subvencions, mentre que les segones, en alguns casos amb importants recursos propis, reben subvencions que tenen com a únic objectiu comprometre les seves polítiques.

Per qui defensa la independència dels partits i organitzacions de la classe treballadora respecte a l'Estat, la qüestió no és de menor importància, ja que les subvencions són el cordó umbilical que fa a les organitzacions depenents del Règim.

Recentment es feia pública la dada que només 66.000 dels més de 800.000 afiliats declarats pel PP reunien un requisit exigint per votar en les primàries d'aquest partit: pagar les quotes. És a dir, que només el 7,6 per cent dels suposats afiliats paga la seva quota. Són menys que el total de candidats que el PP va presentar en les eleccions municipals de 2015. És a dir que el PP -i la mateixa situació es repeteix entre els altres partits que actuen en les institucions del Règim- viu de les subvencions.

Subvencions als partits polítics

La immensa majoria dels fons que legalment utilitzen els partits que actuen en les institucions del Règim procedeix de les subvencions. Dels fons que reben il·legalment, de la corrupció, no en parlarem avui, però aquí estan els múltiples escàndols per demostrar que no són pocs precisament.

Les últimes dades fiscalitzades pel Tribunal de Comptes (corresponents a l'any 2013) confirmen que el finançament públic dels partits polítics suposa el 82,2% del total, mentre que els donatius ascendeixen només al 2,2% (i els "donatius" caldria posar-los en dubte: l'antiga CiU del 3% era la que més donatius re-

bia). Només el 15,47% dels fons totals correspon a les quotes dels simpatitzants i afiliats.

Els partits polítics reben, només de l'Estat, 50 milions per a despeses ordinàries, 2 milions per a les seves Fundacions, més les subvencions electorals (uns 50 milions en cada elecció general). A aquestes quantitats li cal sumar subvencions dels Parlaments Autònoms i les Corporacions Locals.

Les subvencions vénen d'origens molt diversos: subvencions públiques per a despeses electorals en els termes previstos en la Llei Orgànica 5/1985, de Règim Electoral General, en la legislació reguladora dels processos electorals de les Assemblees Legislatives de les Comunitats Autònomes i de les Juntes Generals dels Territoris Històrics bascos, subvencions estatals anuals per a despeses de funcionament, subvencions anuals que les Comunitats Autònomes estableixin per a despeses de funcionament en l'àmbit autònom corresponent les atorgades pels Territoris Històrics bascos i, si escau, per les Corporacions Locals.

A més hi ha subvencions extraordinàries per realitzar campanyes de propaganda que puguin establir-se en la Llei Orgànica reguladora de les diferents modalitats de referèndum.

A tot això cal sumar les aportacions que els partits polítics puguin rebre dels Grups Parlamentaris de les Càmeres de les Corts Generals, de les Assemblees Legislatives de les Comunitats Autònomes, de les Juntes Generals dels Territoris Històrics bascos i dels grups de representants en els òrgans de les Administracions Locals.

És difícil fer un càlcul total, però ens donaria la xifra d'entre 150 i 200 milions d'euros a l'any sense explicar les subvencions electorals i les eventuals en cas de referèndum.

No hi ha dubte que aquestes subvencions fan a tots aquests partits i organitzacions (incloent als que representen electoralment a la classe treballadora) dependents del Règim i que tot plegat condiciona les seves decisions polítiques.

Per posar un exemple: la decisió d'Esquerra Unida d'anar en les últimes eleccions generals juntament amb Podemos va ser determinada, en bona mesura,

pels seus mals resultats electorals en les eleccions anteriors, que, en implicar una caiguda brutal de les subvencions, posaven en perill la seva mateixa existència econòmica. Una decisió electoral que els va obligar a deixar fora del seu programa electoral elements com la sortida de l'OTAN o el tancament de les bases militars USA.

Les subvencions als sindicats han fet molt soroll, però són menors si les comparem amb les que reben els partits polítics: 10 milions d'euros. Això suposa no més del 25% del pressupost total dels sindicats, enfront del 82,2% que suposen les subvencions que reben els partits en referència al seu pressupost total.

Encara que el percentatge no és molt alt, s'ha demostrat que viure de les subvencions és deixar-li la clau de la caixa a l'enemic: li ha bastat l'Estat tancar l'aixeta durant la crisi per posar als sindicats en greus dificultats financeres i portar-los a retallar precipitadament despeses, forçar fusions de federacions i a realitzar EROs dels seus empleats. Per cert, que reben subvencions no només UGT i CCOO, com es diu: les reben tots, els sindicats nacionalistes, la CGT, la USO, els corporatius...

La "nova política" no es diferencia de la "vella" en la qüestió de les subvencions. Han fet bandera de no demanar préstecs als bancs per entrar de ple en el finançament per subvencions.

I com a exemple il·lustratiu, d'un total de gairebé 500.000 inscrits en Podemos, amb prou feines 14.000 aporten algun tipus de quota a l'organització.

Diu un vell refrany que "qui paga, mana". No pot haver-hi organitzacions independents sense finançament independent, es a dir basada en les quotes i aportacions dels militants i de campanyes econòmiques pròpies. I la classe obrera només pot avançar si les seves organitzacions són independents. Algú dirà que és impossible construir organitzacions sense subvencions però l'experiència històrica és el millor argument contra aquesta idea. Recordem que en l'Estat Espanyol hi ha hagut potents organitzacions polítiques o sindicals de la classe treballadora finançades sense subvencions.

Clar que els partits i sindicats no són els únics que viuen de les subvencions ja

que per exemple les suposades ONGs reben més de 400 milions.

Només del Govern Central uns 231,29 milions de € al que cal sumar ajudes de Comunitats Autònomes, Ajuntaments, Diputacions, etc. Les subvencions suposen en la majoria dels casos entre un 80 i un 100% del seu pressupost total.

Sovint tan els militants com les organitzacions que ens conviden a participar en elles i atrauen a la joventut amb cants de sirena s'haurien de preguntar com pot ser "No governamental" una organització que depèn del govern per subsistir.

Amb l'Església hem topat

Clar que la gran campiona de les subvencions és l'Església Catòlica sota el règim "no confessional" de la Monarquia: d'entrada rep 249 milions d'Assignació del IRPF, que suposen més del 95% del pressupost de la Conferència Episcopal segons les últimes dades publicades. A

això cal sumar 1.000 milions d'estalvi per l'exempció del pagament d'impostos com el de l'IBI o el de patrimoni.

A més, l'Església Catòlica rep de l'Estat 4.600 milions per pagar als 16.000 professors de religió dels col·legis públics (600 milions d'euros) i per finançar centres concertats. Rep, a més, 25 milions per a "funcionaris religiosos" (per al pagament del sou dels religiosos que exerceixen com a capellans en presons i casernes) i 290 milions en subvencions per abonar les despeses d'esdeveniments religiosos i associacions d'àmbit local.

L'Església catòlica suma un total de 2.165 milions (sense explicar els 4.000 milions de l'ensenyament concertat) i si ho sumem ens dona 6.165 milions.

Així mateix està exempta de pagar determinats impostos que paguem la resta dels mortals i que suposen ingents quantitats: No paguen l'IBI els centres de culte, els domicilis de Bisbes, canonges i sacerdots, els locals destinats a oficines, la Cúria Diocesana i les oficines

parroquials, els seminaris i Universitats eclesiàstiques, els edificis destinats a cases o convents de les Ordres Religioses i els centres docents concertats de caràcter religiós.

L'Església està exempta dels impostos sobre la Renda i sobre el Patrimoni i dels Impostos sobre Successions i Donacions i Transmissions Patrimonials.

Resumint

- L'Església Catòlica rep 2.165 milions (sense explicar els 4.000 milions de l'ensenyament concertat), el 95% del seu pressupost.
- Les ONGs, més de 400 milions, entre un 80 i un 100% del seu pressupost.
- Els partits polítics reben entre 150 i 200 milions d'euros, el 82,2% del seu pressupost.
- Els Sindicats, 10 milions d'euros, un 25% del seu pressupost total.

La Monarquia és el regne de les subvencions.

La Monarquia i les víctimes

La Monarquia intenta apropiarse de les víctimes dels atemptats terroristes del 17 d'agost del 2017 a Barcelona i Cambrils, en participar el passat 17, dia de l'aniversari dels atemptats terroristes, en l'acte realitzat en la seva memòria a la plaça de Catalunya

Posteriorment es van realitzar altres actes d'homenatge, a Barcelona i a Cambrils.

La Monarquia, recolzada directament per tots els partits (inclosos «Podemos») i amb la participació dels dirigents catalanistes (que van organitzar després un míting en les portes de la presó de Lladoners), va fer gala de presència intentant mobilitzar als seus partidaris més directes. És necessari assenyalar el gran buit ciutadà en suport a la Monarquia registrat als carrers i a la plaça de Catalunya.

El mateix rei que va cridar el 3 d'octubre del 2017 a emprar tota la força de l'Estat contra una bona part del poble català que reclama la independència, va tenir el cinisme de condemnar el terrorisme. Rei conegut per les seves amistats i negocis amb règims com el saudita, coneguts pel seu finançament dels anomenats grups yihadistes i actors d'una agressió i brutal contra el poble iemenita (com recordaven

les pancartes de la manifestació que van organitzar les CUP en Les Rambles).

Mentre es preparen els judicis contra els dirigents catalans empresonats i el govern Sánchez intenta que la fiscalia modifiqui l'acusació que pesa sobre ells, en particular retirant el delictes de rebel·lió, l'exigència de llibertat dels detinguts i el retorn lliure dels exiliats és una veritable condició per a tota solució política democràtica; té raó el secretari general d'UGT, el company Álvarez, quan reclama la seva llibertat.

Per a nosaltres, els que elaborem aquesta Carta, partidaris resolts del dret d'autodeterminació, en una situació en la qual més del 80 per cent del poble català ho segueix reclamant, no podem sinó reafirmar una evidència:

L'obstacle principal a la satisfacció dels drets nacionals i socials és la Monarquia, institució imposada per Franco, defensora dels interessos del capital financer, de les prebendes franquistes i dels dictats de l'imperialisme mundial.

Més que mai la causa que unirà als pobles, al català i als altres i als treballadors de tot L'estat és la lluita per la República.

Campanya d'extensió i subscripcions a aquesta *Carta Setmanal*

Si no la reus, et convidem a que la rebis cada setmana. Si la reus, et proposem que subscriguis a altres companyes i companys als quals pugui interessar.

L'elaboració i enviament d'aquesta Carta comporta algunes despeses. El POSI, que l'edita, no té ni vol subvencions, tota la seva activitat i les seves publicacions són finançades exclusivament per treballadors i treballadores, que volen recolzar, en aquest cas, la publicació de la Carta Setmanal. Demanem un suport de 5 EUROS a l'any, o més si us sembla.

Per rebre-la, envia un correu electrònic a: inforposi@gmail.com

o entra a la nostra Web: <http://www.posicuarta.org>

Nostre compte corrent en La Caixa és: **2100 2812 51 0200071314**. Indicant: Recolzo Carta Setmanal

Partido Obrero Socialista Internacionalista
Secció a Espanya de la IV Internacional

Carrer Desengaño, 12 (1º 3A). 28004 - Madrid
Telèfon: 91 522 23 56 - Fax: 91 521 72 01
<http://www.posicuarta.org>
Busca'ns en Twitter: @posicuarta